

בס"ד | כ"ח כסליו תשפ"ו | 17.12.2025 | גליון מס' 2

זמרה:

07

היו
אתם

הזמר לוי פאלקאוויטש
בטור אורח מיוחד

26

נהימות שמע

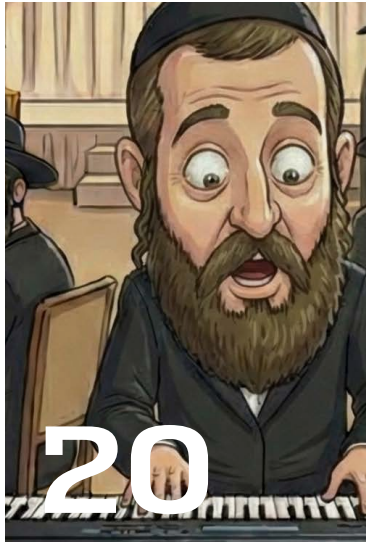
סיפור חדש במהשכים, מאת
הסופר משה גוטמן

06 אני צריך את הבעקיטשע
שלך

הרב יוסף משה כהנא

10 בשביל מה יחסי ציבור
קונטרול

מציאות וכוזב

08

ניגונים מעולמות אחרים

אברהם יעקב טיילור

09

מיקס ומאסטרינג

יואלי צישנסקי

11

דחיינות

ר' יואל קאהן

18

אנעים זמירות

זינג

20

ויהי זרעי

קריקטורה

21

מי שמעז להיכשל

מויעי ויטמן

תגובות למערכת

Y@FREID.CO.IL

בימים ההם בזמן הזה

לאחרונה אני שולח מיילים עם תיעודים היסטוריים מלפני שלושה עשורים – של גדולי הזמר החסידי דאז ואני מקבל אינספור תגובות שזה "מחזיר אותם עשרים שנה אחורה", ופשוט "מחיה אותם".

שמח לבשר לכם שבגיליון זה נפתח מדור חדש, (דפדפו לעמ' 12) בכל גיליון נציג בע"ה סקירה מצולמת וקטעי וידאו מעניינים, מתולדות המוזיקה היהודית מאז שנות ה-90 – רגעים נדירים ומיוחדים שקשה למצוא כיום, לחצו על כל אחת מהתמונות, וצפו בהנאה.

לסיכום, הסוד טמון בחוויה הראשונית: שירים שהתנגנו בשנים המעצבות של הילדות והבחרות, ברגעי שמחה בשבתות ובחגים, יוצרים החתמה רגשית בנפש. כשאדם נחשף מחדש לאותם צלילים – המוח אינו שומע רק מנגינה; הוא משחזר את הרגש, את האווירה ואת תחושת הביטחון והשייכות של אותם ימים.

הדוגמה המוחשית ביותר היא "ניגוני מירון". מדוע? משום שזו חוויה שנצרבה

בכולנו משחר ילדותנו: ל"ג בעומר, המדורות, הריקודים, "לכבוד התנא האלוקי...". אין כמעט מי שלא מתרגש ומתחיל לרקוד.

דוגמה נוספת: אנו שומעים על אנשים שלצערנו אינם מקפידים על כל חלקי השולחן ערוך, אך כשישמעו שיר שהושר אצלם בשבת או בחג – הם מתחילים לזמזם בדביקות, ולעיתים לדמוע. השיר מחזיר אותם לאותה תחושת קדושה וחום שהייתה אז.

אמר לי לאחרונה זמר ידוע: האחריות שלנו היא לדאוג שהמוזיקה שילדינו נחשפים אליה כיום תהיה בעלת תוכן, משמעות וקדושה – כדי שהחוויה שתפיע אצלם בעוד עשרים שנה תהיה חוויה יהודית ואיכותית.

מה שחוויתו מהמוזיקה בימים ההם – יחזור אלינו שוב בזמן הזה. א לעכטיגען חנוכה.

נתחיל בווארט הידוע מאת סנגורם של ישראל, בעל ה'קדושת לוי' ז"ל: ההיסטוריה היהודית רצופה בניסים גלויים ובישועות כבירות שזכה להם כלל ישראל, אך לא כולם נקבעו כחגים לדורות עולם. מדוע דווקא חנוכה ופורים זכו לכך?

אלא שכאשר הקב"ה מביא נס לכלל ישראל, יורד לעולם גם שפע רוחני ואור עליון. חז"ל, ברוח קודשם, הבחינו כי ישנם מועדים שבהם אותו שפע ואור שירד בעת הנס – שב ומופיע באותו תאריך מדי שנה. ימים אלו, שבהם ההארה מתחדשת ונשנית, הם שנקבעו לדורות – "לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים".

אני רוצה להביא רעיון דומה מעולם הנגינה.

ב"ה אני זוכה להופיע ולשמח את כלל ישראל על כל גווניו, ויש תופעה מרתקת ומעניינת שחוזרת על עצמה, בכל חצר חסידות, ובכל ישיבה או קהילה, יש רשימת שירים ייחודיים שאותם חייבים לשיר – ובלעדיהם לא יוצאים ידי חובה.

ומה שמעניין במיוחד: שכאשר מתחילים לנגן ולשיר את אותם השירים, הציבור והקהל מתרגש ומתמוגג, ואילו מי שאינו נמנה על אותה קהילה, לא רק שאותם שירים אינם מרגשים אותו, אלא לעיתים הם נשמעים לו כשירים "לא מוצלחים" במיוחד.

כמובן, ישנם ניגוני קודש ממקורות טהורים, שנוצרו על ידי גדולי ישראל לאורך הדורות – וסגולתם להאיר את הנשמה ולעורר לבבות שהם חוצים מגזרים וחצרות קהילות וישיבות.

מניסיון של שנים, ובהסתכלות פשוטה, התשובה והסיבה לתופעה קשורה פחות לאיכות ויותר לחוויה.

אנחנו מתחברים לשירה ונגינה שמעורר בנו זיכרון וחוויה חזקה מהעבר. הציבור לשיר נובע מהרגש שהוא מציף בנו ברגע שהוא מתנגן.

שלום וברכה תודה מיוחדת על המדור
הנפלא והמחכים

אשמח מאוד אם תוכל בפעם הבאה לעשות
קצת סדר בראש בין מעבד ממקסס טכנאי
מאסטרינג וכדו'

תודה רבה וכל הכבוד.

תמשיכו להצליח.

.7.צ.

יפה מאוד. השקעה יפה מאוד. הכי התחברתי
לעמוד של סנדי דינקל, ולאזור כמובן.

נ.ע.

לשיעה פריד שלום וברכה,
המגזין מושקע ויפה מאוד,
וההמתנה לו בהחלט הייתה
מוצדקת. יחד עם זאת, חשוב
לי לציין שהטור של סנדי דינקל
אינו לרוחי. בעיניי הכתיבה שם
בעייתית ואינה מוסיפה ערך
למגזין, ונראה שהיא עוסקת
בעיקר בעולמו האישי. לדעתי,
ראוי לשקול אם נכון להעניק לכך
במה במסגרת המגזין.

.א.א.

כשוט מדהים רק בדיפדוף מלמעלה רואים את ההשקעה
המון המון בהצלחה בהמשך בדרך! אני הייתי בטוח בהתחלה
שמדובר בעוד איזה סתם מגזין שרוצה להיכנס, אבל אפילו רק
ברפרוף רואים את ההשקעה והעמל הגרפיקה המושקעת
אין מילים המון בהצלחה תמיד תביאו חומרים טובים תצליחו
תמיד יהי רצון שחפץ ד' בידכם יצליח יישר כח.

בברכה י. ש.

קודם כל שיע, אני חייב להתחיל במילה אחת, 'תודה':

סוף סוף יש מגזין שמביא תוכן מוזיקלי אמיתי בלי לדבר יותר מידי על מי שמייצר את המוזיקה, גם אני
כבחור ישיבה שחושב שיודע מה זה מוזיקה, פתאום אני מקבל כזה מגזין ומבין שיש לי עוד המון מה לדעת,
בין אם זה מדור בית הספר לנגינה, או זמרה פנימית, זמרה מקצועית...

ולקיננו המדור היחודי שלך אקורד למתחיל... אני אמנם נמצא הרבה אחרי האקורדים של Am Em וכל
האקורדים הבסיסיים האלו... אבל מצאתי כמה 'קנייטשים' שהוסיפו לי המון!!!

בכל זאת הייתי רוצה לשאול מה הביא אותך לבחור את השיר הוא ולא אחר כדי להתחיל איתו, יש בשיר
הזה משהו יבש קצת בהתייחס ללחן, כי כמנגינה זה לא כ"כ זורם לשיר אותו... אני לא יודע אם אתה מבין
מה אני מתכוון אבל אני לא מצליח לדמיון את עצמי יושב עם הגיטרה ושר את השיר הזה...

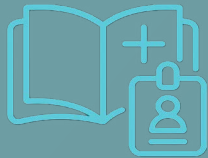
ולכן רציתי לבקש אם במגזין הבא תביא שיר יותר עשיר... כדוגמת 'רואה אותי' של סוכות, 'את לחשי' של
אהרלה סמט, והאמת, לא חסר בכלל...

שיע, סומכים עליך.

אבי

בקרוב!!!

הצטרפו לאינדקס הגדול של מגזין זמרה

מזמינים אתכם להצטרף לאינדקס של 'מגזין זמרה'. רישום קצר יבטיח שהעסק שלכם יהיה זמין ונגיש לאלפי המנויים.

בקרוב!!!

האינדקס הגדול של נותני שירות, בתחום האירועים והחתונות

מאגר ענק של ענף החתונות והאירועים, תזמורות, זמרים, אולמות, קייטרינג, צלמים ונותני שירות נוספים, במקום אחד ונגיש.

בקשות שירים

מחפשים שיר? או מחרוזת מוזיקלית לאירוע? ניתן לפנות אלינו ונשתדל לסייע. הבהרה: איננו מעבירים חומרים המוגנים בזכויות יוצרים.

מילות השיר

מחפשים את המילים לשיר מסוים? כאן תוכלו לקבל את מילות השירים בהתאם לבקשתכם.

המערכת בשלבי הקמה אחרונים, אנא התאזרו בסבלנות...

לתשומת לב!

המערכת נמצאת בשלבי הקמה. אנו פועלים לספק את המענה הטוב ביותר לכל בקשה, אך ייתכן שחלק מהפניות טרם זכו לטיפול. נשמח אם תגלו סבלנות. נציין כי אין באפשרותנו להתחייב למענה עבור כל בקשה המתקבלת.

הבקשות מקבלות מענה ישירות למייל, ולא מתפרסמות בתוך המגזין.

על הניסים ועל הנפלאות, על הצדיקים ועל החסידים שבהדלקת הנרות משוררים ומזמרים, משבחים ומפארים באש להבה, על השירה ועל הזמרה, בימי החנוכה שנקבעו להודות ולהלל,

"וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול" ימי החנוכה שאנו נמצאים בו מיוחדים ושונים הם משאר החגים והמועדים, קביעות של שבח והודאה הלל וזמרה של שמונה ימים, יותר מכל חג ומועד אחר, שבהם מצויים אנחנו להרבות בסעודות, בימי החנוכה אין את החיוב להרבות בסעודה אלא רק להודות ולהלל, ומצד שני מובא בשו"ע שבסעודה ששרים בו הוא נהיה סעודת מצווה ע"י השירות ותשבחות, חנוכה נקבע בעיקר על הנסים ברוחניות, מציאת פך השמן הטהור, רבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים, והתגברות על החושך זו יוון, ופורים נקבע על הצלת הגופים ועל כן יש בו גם חיוב סעודה, וימי החנוכה נקבעו במיוחד להודות ולהלל.

בחנוכה עד למטה מעשרה טפחים, וזוכים לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות באור ה' כפי שכתוב בתפלה לפני ההדלקה ויהי זרעי זרע זרעי תלמידי חכמים וחסידים אהובים למעלה ונחמדים למטה ותחזק את לבבם בתורה ועבודה הכל ברצונך הטוב, ואזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות באמת, שזמן הדלקת נרות חנוכה הוא זמן מסוגל להתפלל על בני צדיקים, והזמן והפעולות גם מעוררים את הלבבות להתפלל ולהחדיר אהבת ה' וקרבת אלוקים ע"י הדלקת הנרות והבערת הלבבות בשירה וזמרה בשבח והודיה.

אני כן צריך את הבעקיטשע שלך

השירה החסידית קיבלה טון וטעם מיוחד בימי החנוכה, בכל חצרות החסידיות שרו בחנוכה ביתר שאת אפילו יותר משאר המועדים, וגם בהויפן שלא שרו הרבה כגון בבעלזא וסיגעט סאטמאר, שרו ושרים עם קאפעלע שירים ישנים וגם חדשים עם טעם וניחוח קדוש וטהור, לדוג' בבעלזא לא היו שרים כמעט בכל שבתות ומועדי השנה, אך בימי החנוכה היו שרים ומזמרים עם קאפעלע מעוד צור ומזמור שיר ועוד', ועד היום המעמדים המרגשים עם שירה וזמרה ליד הנרות כשכ"ק מרנן האדמורי"ם שליט"א, מדליקים בקדושה וטהרה ושרים ומזמרים ביחד שירים וניגונים חסידישע ניגונים באש להבה שבוקע מפנימיות הלב, לבושים בלבוש חסידי" עם הבעקיטשע" הקאפטן השטריימל

חנוכה, הוא הזמן שכלל ישראל יושבים כל בני המשפחה נערים וזקנים טף ונשים, מול הנרות הקדושים, ומשוררים שירות ותשבחות, שמונת ימי החנוכה, הינם זמן מיוחד מאחד ומאוחד, שבו הרגש היהודי מתרומם ע"י הדלקת הנרות והישיבה מול הנרות, בשירה ובזמרה בצוותא, וזה מראה על החשיבות שיש בשירה וזמרה בהשתפכות הנפש ובדביקות ליד הנרות שטמון בהם אור הגנוז כפי שמבואר בבני יששכר, ע"פ הרוקח המהר"ל מפראג והרה"ק רבי פנחס מקארץ זכותם יגן עלינו.

ובעת שיהודי יושב עם הצאצאים הזכים והטהורים ליד הנרות שהדליקו ושרים ומזמרים בצוותא בשמחה והודאה, אז בוודאי נתגלה האור האמיתי שטמון בכל נפש ונשמה, והש"ת מאיר עלינו

או הקולפיק ומתעלים באמת על ידי שירה אמיתית בשבח והודאה להש"ת שזוכים בחשכות הגלות הארוכה להאיר מתוך החשכה, וכן עמך בית ישראל כולם מדלקים בביתם עם כל הלבוש החסידי, המעורר את אש הלהבה הפנימית להבעיר ולהעביר את שלהבת אש הקודש לצאצאים ולדורות הבאים, שלא שינו שמם לשונם מהותם ולבושם, כי חייבים את החיצונית והפנימיות, ובמיוחד בשירה וריקודים, החיצונית המוזיקלית משפיעה ביותר על הפנימיות ועל סגנון הריקודים היוצא החוצה, כששרים ומרקדים עם הבעקיטשע רואים את הפנימיות החסידית וכששרים ורוקדים את הבעקיטשע בלי הבעקיטשע רואים את ההבדל בין אור לחושך.

שירי חנוכה רבים הם ומגוונים הם על פי מנהגי ישראל וחצרות החסידים, כגון מעוז צור, הנרות הללו, יושב בסתר, אנא בכח, מזמור שיר חנוכה הבית, למנצח בניגונות, ועוד, וכן כל מיני קאפיטלך תהילים כל אחד לפי מנהגו. מזמור לתודה, רננו צדיקים, קאפיטל קי"ט, קאפיטלך של שבח והודאה, ותורה, נהרא נהרא ופשטיה, מזמורה מנגינותיה ושיריה, גם לילדים יש שירים מיוחדים עם מילים באידיש לחנוכה כגון אוי חנוכה חנוכה א יום טוב א שיינע והנרות הללו די דאזיגע ליכט וכמובן כל מיני שירים על יוונים נקבצו עלי.

ויה"ר שע"י השירות והתשבחות להודות ולהלל לשמך הגדול על הנסים ועל הנפלאות, נזכה גם בימים אלו להתגבר על חשכות יוון, ופך השמן הטהור של השירה החסידית השורשית הקדושה והטהורה יאיר את החשכה בשיר וקול תודה עד שירת הללוים במהרה בשירה ובזמרה, **ומעניין ביותר באיזה שיר נקבל את פני משיח צדקינו במהרה?**

היו אתם

שלום וברכה לקוראי וחברי מגזין 'זמרה':

רבים שואלים אותי מהו האתגר הגדול ביותר של זמרים ויוצרים הקול? הלחן? הקהל? התזמורת?

ובכן: האתגר הגדול ביותר אינו משהו חיצוני מבחוץ, אלא משהו מאוד פנימי, ובמילה אחת: בהירות.

להבין מאיזה מקום פנימי, היצירה או השירה יוצאת, הרגש הפנימי, היכולת הפנימית, ה'כל עצמותי תאמרנה', שזה יוצר את כל ההבדל בין שיר ש"נשמע טוב" לבין שיר שיש בו איכות אמיתית.

היום יש הכול. כלים טכנולוגיים זמינים, חזקים, חכמים, ולעיתים גם מבלבלים.

אם בעבר הזמר היה צריך לשבת ימים ושבועות באולפן, לחזור שוב ושוב על אותו משפט עד שיצא מדויק, היום, בכמה שעות ובלחיצת כמה כפתורים, כמעט כל אחד יכול להישמע כמו "זמר מקצועי" ולהוציא שיר. יש לזה בהחלט מקום להודות להשי"ת על ההקלה, אבל יש לזה גם מחיר..

הקלות הזו יצרה הצפה.

עשרות שירים חדשים יוצאים מדי שבוע, והקצב רק הולך ומתרבה. מעבר לכך שזמר ממוצע כבר לא מסוגל להכיר את כל החומר החדש – נוצר גם טשטוש מסוכן: קשה לדעת ולזהות כיום מי מקצוען ומי חובבן, מי אמן ומי רק יודע להשתמש בתוכנה הנכונה.

ובמקביל – כל העולמות התערבבו.

חסידי שורשי, חסידי עכשווי, יידיש, מזרחי, ליטאי – הכול נשפך לאותה קערה ולאותו עיסה. באותו ערוץ מוזיקה שומעים דקה אחת ניגון חסידי שורשי, ומיד אחריו שיר שמגיע הישר מהמזרח. אין גבולות, אין הקשר, ואין זהות ברורה.

וזה פוגש את הזמרים במקום הכי רגיש: על הבמה.

תגיעו היום לאולם חתונות ותראו זמר ליטאי שמתאמץ לדקלם אידיש של להיט שיצא אתמול, רק כי "זה מרקיד וטרנדי". באולם הסמוך עומד מקבילו החסידי, שמנסה לשכנע את הקהל שהוא לא פחות, פייטן מזרחי.

ועל כל זה מתווסף אתגר נוסף, לא פחות משמעותי: עולם המדיה והפרסום.

נדמה שלפעמים כבר לא צריך להיות טוב. מספיק יחצ"ן חד ומפיק עם קשרים, והזמר כבר יופיע בכל מקום, יעלה על במות גדולות, ויצטלם ליד שמות נוצצים.

אבל כאן חשוב לומר את האמת:

קליפים יפים, סרטונים וחשיפה – מביאים רעש והרבה. אבל לא בהכרח אמינות. אפשר לייצר רעש, אפשר לייפות תדמית, אבל אי אפשר לזייף עומק וכשרון לאורך זמן.

הזמרים שמחזיקים שנים הם לא אלה שרדפו אחרי הטרנד, אלא כאלו ששרו את מה שהגיע אצלם ממקום פנימי אמיתי ועמוק. אפשר לזייף נראות. אפשר לזייף הצלחה רגעית.

אותנטיות, אי אפשר לזייף. הקהל אולי מתלהב, אבל בסוף הוא יודע לזהות אמת.

ולכן, לסיום, ההמלצה ברורה: פחות שכפול. פחות חיקוי יותר אתה. תשיר את מה ומי שאתה באמת. תתמקד בכישרון שהקב"ה נתן לך, בשירים שבאת איתם מהבית. אל תיבהל מכוכבים וממספרים, ואל תמדוד את עצמכם לפי רעש רגעי, תתמיד בדרך שלך – ותביא לעולם את הבשורה והשליחות שניתנו לך, ולא לאף אחד אחר.

בהצלחה.

לחצו כאן להצטרפות לקבלת מגזין 'זמרה' במייל ללא עלות
או שלחו אימייל לכתובת S@FREID.CO.IL עם המילה 'מגזין'

אברהם יעקב טיילור | 613TAYLOR@GMAIL.COM

ניגונים מעולמות אחרים

וגם היה מבקר את הצדיקים מקרובי משפחתו, והיה מזמר באזניהם את ניגוניו, ורבים אימצו אותם והיו שרים אותם דרך קבע.

בימות הקיץ היה רבי אש"ל נוסע לעיירות המרפא מרינבאד וקרלסבאד, ושם, ברחובות העיר, היה מאזין לתזמורות שונות, ומהם היה לוקח רעיונות לסגנונו המקורי והשונה.

ומעניין הדבר, שיתדות לעניין

זה נעוצים

אף במשנתו

הטורה

בספרו "מעדני

מלך" (בא):

"וזהו שהשיב

משה (לפרעה)

'וגם מקנינו ילך

עמנו וגם אתה תתן

בידינו וכו', פירוש אפילו

הניצוצות הקדושים הנבלעים

בבהמות שלך תתן בידינו, למען

הוציא כל הניצוצות ולהחזירם אל

הקדושה לעבוד את ה'..."

אם כן, שלשת ניגוני ה'מעוז צור' הם מלחניו של הרה"ק רבי אשר ישעי' מרימנוב זי"ע, ולא יפלא שגיסו ומחותנו הרה"ק ה'אהבת ישראל' מויז'ניץ זי"ע וחסידיו שמעו אותם ממנו, והחלו לשוררם דרך קבע מדי שנה בחנוכה בעת הדלקת הנרות.

(תודתי מקרב לב להרה"ח ר' יצחק האגר שליט"א על עזרתו הרבה).

ה"מעדני מלך", שכיהן כאדמו"ר ברימנוב ובקרקוב, ובפרוץ מלחמת העולם הראשונה עבר לוינה עד להסתלקותו שם בשנת תרצ"ה, ומנו"כ בביה"ח החדש בקרקוב.

רבי אש"ל רימנובער,

כפי שהיה מכונה בפי

חסידיו ומעריציו הרבים, היה מלחין בחדש עליון, מקורי ופורה מאוד. את ניגוניו ויצירותיו היה ניתן לשמוע בחצרות חסידים רבות והן אף התפרסמו והתחבבו על רבים שלא השתייכו לחוגי החסידים, וזאת בשל סגנונם הייחודי שכמעט ולא היה מצוי עד אותם ימים בין ניגוני החסידים. רבי אש"ל היה מרבה לנסוע לחסידיו בערים השונות

מבין יצירות הפאר המושרות בימי החנוכה בחצרות חסידים על הפיוט 'מעוז צור', בולטים ביותר בסגנונם הייחודי שלושה ניגונים המושרים בחצרות ויז'ניץ, עד כדי כך שגם מי שאינו 'מבין' גדול - כששומע

אותם מבחין מיד שהם חצובים ממקור אחר ושונה משאר הניגונים. מהלכים מוזיקאליים מבריקים ומבהיקים ביופיים, מעברים מפתיעים בין סולמות ומודוסים, ושילוב של מקצבים שונים המתחלפים תכופות.

ניגונים מופלאים אלו היו מושרים עוד אצל הסב"ק הרה"ק ה'אהבת ישראל' מויז'ניץ זי"ע בשעת ההדלקה, כפי שהעיד נכדו כ"ק אדמו"ר ה'תורת מרדכי' מויז'ניץ-מונסי זצוק"ל באזני הגה"ח רבי צבי אלעזר קושיצקי שליט"א (נכדו של המלחין).

מיהו מלחנים של ניגונים מיוחדים אלו? וכיצד הגיעו לויז'ניץ?

ה'אהבת ישראל' מויז'ניץ היה חתנו של הרה"ק ה'אמרי נועם' מדז'יקוב זי"ע, וכידוע, בחצרות רופשיץ-דז'יקוב היו הצדיקים מחשיבים ביותר את עולם הנגינה והשימוש בו, לעבודת השי"ת, והיו מלחינים ניגונים רבים.

אחד מבניו של ה'אמרי נועם' וגיסו (ולימים אף מחותנו) של ה'אהבת ישראל' היה הרה"ק רבי אשר ישעי' מרימנוב זי"ע, בעל

לרגישות גבוהה לכל מה שקורה בחדר ההקלטות, וכמובן - מוזיקליות.

אצלנו באולפני בנט עדיין יש קונסולה גדולה, מגוון מיקרופונים והרבה מכשירים מיוחדים שמשמשים בהם בהקלטות רציניות לטובי האלבומים; תופים, סקציית מיתרים, בראס (סקציית כלי הנשיפה) כלי עץ, הקשה ועוד. והטכנאים הם כן כאלו שלמדו בצורה מקצועית, וחלקם אף קוראים וכותבים תווים באופן ראוי, זה עוזר להם בהקלטות כאלו שהמעבד בעצמו לא נמצא והוא סומך על הטכנאי שינצח על הנגנים במקומו.

מהי עבודת המיקס, אילו החלטות מתקבלות שם, ומדוע שלב זה כל-כך קריטי לסאונד הסופי?

בעצם, עבודת המיקס זהו שלב קביעת הסאונד הכמעט סופי לפני המאסטרינג, ולכן היא דורשת כישרון רב, ניסיון ושמיעה מוזיקלית חדה ומיומנות. בעבודת המיקס פרוסים לפנינו כל הערוצים שהוקלטו, בצורה גולמית ללא אפקטים וללא שום טיפול. תפקידו של טכנאי המיקס הוא להבין את העיבוד, צבע הקול של הזמר וכל מה שהוקלט, לטפל ולנקות רעשי הקלטה מיותרים, לחדד את הצלילים, להשמיט את המיותר המעמיס על ההאזנה ומטשטש אותה, לצדד ימינה ושמאלה את הערוצים שדורשים צידוד, להוסיף אפקטים, לתקן זיופים ולשחק באומנות לפי הצורך והטעם. לכל טכנאי מיקס יש תוצאות עם צבע משלו לפי סדר עבודה, סגנון עיצוב הסאונד, וכן לפי האפקטים והכלים איתם הוא משתמש במהלך המיקס

מהו ההבדל בין מיקס למאסטרינג, ומהו הערך של שלב המאסטרינג ביצירת שיר מקצועי?

מיקס שייך יותר לטיפול בערוצי ההקלטה עצמם כפי שהזכרנו קודם. מאסטרינג, הוא טיפול סופי בערוץ המאסטר הראשי של כל הפרויקט, שם מקבל השיר את הווליום הרצוי, צבע ואחידות, ורק אז הוא יכול לצאת לאוויר העולם.

מהו ההבדל בין מעבד לבין מפיק, ומתי כל אחד נכנס לתמונה?

התפקיד של מעבד הוא לקחת ניגון, לחן, ולעבד אותו לכדי שיר עם מוזיקה שתתלבש עליו ותתאים לסולם ולאנגריות של הזמר. המעבד בוחר את כלי הנגינה ורושם להם תפקידים בתווים, לפעמים המעבד משדרג את הלחן ע"י שינויים קלים, לפעמים יקצר ולפעמים יאריך, יוסיף קטע או פתיח, עד שיתאים לכתוב עליו מוזיקה שתנעם למאזין.

מעבד יודע לכתוב לכל כלי באוקטבות המתאימות לו ולהתחשב במגבלות הכלי או הנגן ובכישוריו על פני האחרים

לעומתו, המפיק המוזיקלי, לא חייב לדעת תווים, או להכיר את אופיים של כלי הנגינה וחוקי המוזיקה. המפיק, תפקידו לתווך בין הזמר לקהל היעד לרוב באמצעות סינגל או אלבום. מפיק יודע להתאים שיר למעבד, ומרגיש בדיוק מהו הסטייל ומהו הגרוב, והעיבוד יוצא מן הכוח אל הפועל בהכוונתו.

להיות מפיק זהו כישרון ייחודי, לפעמים הם מבינים בעצמם איזה עיבוד להתאים לשיר, ואיך בדיוק צריך לבצעו, ולמרות שמעולם הם לא למדו מוזיקה, הם יוכלו לעבד בעצמם שירים מסוימים בעזרת ניסיון, תוכנות מחשב, ובעזרתם של הנגנים הבקיאים בחוקי המוזיקה

מה בדיוק עושה טכנאי הקלטות באולפן, ומהו תפקידו מול הנגנים והזמר?

הטכנאי אחראי על תהליך ההקלטה, ועל עיצוב הצליל שיהיה יפה, גדול, נכון, חזק ובריא. אבל לא כל הטכנאים שווים; בעולם המסורתי, טכנאי הוא אחד שלמד סאונד (חוקי הפיזיקה של גלי הקול), ולמד לתפעל את הקונסולות (מיקסרים) הגדולות מלאות הערוצים, והוא יודע איך נכון להקליט כלי נגינה ו-ווקאל, ואיך לעבוד עם החומר שהוקלט.

כיום, כשברוב האולפנים המסחריים יש רק מחשב, קצת אקוסטיקה ומיקרופון, נדרשים הטכנאים למגוון כישורים אחרים - כל טכנאי לפי מה שהוא רגיל להקליט, החל משליטה מוחלטת בתוכנת ההקלטה, עובר ליחס בין אישי מצוין, ועד

על מה תרצו לקרוא במגזין הבא? כתבו לי

מושג מוזיקלי / באלאנס (BALANCE)

באלאנס פיורשו איזון. לאורך כל ההפקה בכלל, והחל משעת העריכה בפרט, אתם תשמעו ברקע שוב ושוב את הקריאה לבלאנס, מכיון שהאיזון בווליום בין כל מה שהוקלט על הפרויקט הוא הכרחי ביותר לתהליך היצירה.

דחינות

האמת שאנשים מעדיפים לא לגעת בה, ולפעמים גם לדחות אותה

אנחנו לא באמת "אנשי דחינות". אנחנו פשוט למדנו לברוח מהרגע המדויק שבו החיים דורשים מאיתנו לזוז.

לדוגמא איך זה קורה בפועל: בבוקר - "היום, היום, אני על זה". בצהריים - "אחרי שאני מסיים את מה שהכי דחוף". בערב - "אין לי ראש. מחר על הבוקר אני מתקן הכל". שלוש דחיות ביום, ואנחנו עדיין מספרים לעצמנו שזה "לא זמן טוב".

אבל זו לא בעיית זמן. זו בעיית אמת. כי המשימה עצמה לא מפחידה אותנו. מה שמפחיד אותנו באמת הוא מה שהיא תכריח אותנו לראות על עצמנו:

האם אני מסוגל? האם אני מתמיד? האם אני באמת מוכן להתקדם?

ואז מגיעה ההכרזה ההרסנית: "אני טיפוס דחיין. זה מי שאני". והאמת, זה ממש לא "מי שאתה". זה רק הסיפור שאתה מספר-לעצמך. וככה אתה מנסה לפטור את עצמך מהצורך לזוז.

דוגמה עסקית - הדחיין שמאבד עסקאות בלי להבין למה

תחשוב על בעל עסק שיודע שהוא יצטרך לעזור ולשרת את הלקוח ע"י השירות שהוא נותן והלקוח זקוק לו, ועל כן גם פנה אליו. בעל

העסק יודע שזה כסף, הוא גם יודע שזה משמעותי לעסק שלו. ובפועל מה שקורה, בבוקר הוא אומר לעצמו: "אני אתחיל אחרי שאני מסדר את השוטף".

אחר כך? "רק אסיים את הפגישה". רק אסיים את השיחה, רק אקפוץ למנחה, רק אראה מה קורה בבנק.

בערב? "עזוב, היום כבר בלאגן. מחר". ומחר- הלקוח עבר למתחרה, העיסקה ברחה, ובעל העסק משכנע את עצמו שזה "המצב" הזמן.

אבל האמת? זה לא הזמן, זו הדחינות. הוא אפילו לא שם לב שהוא זה שסגר את הדלת.

השלכות הדחינות - המחיר שמשלמים בשקט

דחינות לא לוקחת זמן. היא לוקחת את הצמיחה. היא לא דוחה משימות - היא דוחה גרסה טובה יותר של עצמך.

והתוצאות מצטברות: ירידה בביטחון העצמי, פגיעה באמינות, נומס רגשי ולחץ, תחושת תקיעות, הפסדים עסקיים יצירת זהות שקרית ("אני דחיין")

בסוף, הדחיקה לא מכה בבת אחת. היא מכרסמת, בשקט, עד שאתה מגלה שכל מה שרוצים לעשות...

נשאר ברשימת "מחר".

למה אנחנו באמת דוחים?

אנחנו אוהבים לחשוב שדחינות היא בעיה של זמן. אבל האמת? אין לה שום קשר לזמן.

ההדחקה יושבת במקום עמוק וכואב הרבה יותר. אנחנו לא מפחדים מהמשימה. אנחנו מפחדים מהמשמעות שלה. כי כל משימה שאנו דוחים - מעמידה מול אותנו השאלה: האם אני באמת מאמין בעצמי?

כשמשהו חשוב באמת עומד מולנו, המוח מעלה את כל הפחדים: פחד מהצלחה, פחד מכישלון, פחד מהתמדה, פחד מחשיפה, פחד לאכזב את עצמי שוב.

זה לא עצלנות, זו הגנה רגשית. כשאני דוחה משהו שאני יודע שהוא חשוב, אני אומר לעצמי: "אני לא

בטוח שאני יכול". וכשאני אומר את זה מספיק פעמים - זה גורם לאמת פנימית.

ואז אני כבר לא דוחה משימות - אני דוחה הזדמנויות. אני דוחה תנועה. אני דוחה את הגרסה היותר טובה שלי.

והשלב הכי מסוכן הוא? כשאני מתחיל להצדיק את הדחקה - ולהפוך אותה לחלק מהזהות שלי.

השאלה היא לא "למה אני דוחה?"

אלא למה דברים גדולים, מלהיבים ומרגשים - אני דווקא לא דוחה?

ומה זה מגלה עלי?

על זה - נדבר בטור הבא.

התזו הפנימי

יוסי ברגר בשמחת בית השואבה, רשת שפע שוק - תשס"ה (2005),

הצטרפו למגזין זמרה במייל שלחו את
מגזין לכתבות @FREID.CO.IL

אברהם פריד - היכל התרבות, תשס"ח (2007) תל אביב.

הצטרפו למגזין זמרה ב
מגזין לכתבות

יידל ורדיגר מופיע לראשונה בפני קהל - תשנ"ב (1992), ניו יורק.

הצטרפו למגזין זמרה ב
מגזין לכתבות

שלמה כהן בשמחת בית השואבה, רשת שפע שוק - תשס"ה (2005),

הצטרפו למגזין זמרה במייל שלחו
מגזין לכתבות @FREID.CO.IL

זמרה

מרדכי בךדוד ושלמה קרליבך בדואט משותף - תשנ"ב (1992), ניו יורק.

המקצבים

של מוישי

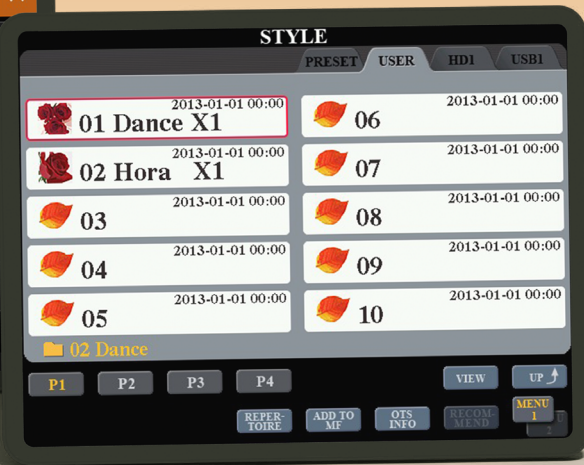
באנדא

אצלך

באורגן!

לחץ כאן
לצפייה
בסרטון
עם הסבר
מפורט

זיורא

Genos Tyros 5

דרייב
עוצמתי

סדר מושלם
באורגן

זרימה
חלקה

☎ 05276-49139
✉ 6762262@gmail.com

לפרטים ורכישה:

ואתה קדוש
Am

קדוש קדוש
Am

יושב תהלות
C

ישראל
Bdim

קל נא
Dm

ואתה קדוש,
Dm

קדוש
F

קדוש
E

יושב תהלות ישראל
Dm

קל
Esus4

נא
E

את לחשי
Dm

ענה נא
Am

זעקי
C

רצה
Dm

נא
Am

הקל הקל
C

הקל
Bdim

קדוש
Dm

אדון לקול עמר
Dm

זכור
E

רחמיך
F

נורא נורא
Am

נורא
Dm

יק-
Em

דוש-
Am

שם השיר:
את לחשי
אלבום:
פונעם בורא אליון
זמר:
אהרלה סאמעט
שנת הוצאה לאור:
תשפ"ה

מילים:

ואתה קדוש, יושב
תהלות ישראל קל
נא, את לחשי ענה
נא, זעקי רצה נא,
הקל קדוש.

על איזה שיר תרצו לקבל את האקורדים בגיליון הבא? כתבו לי.

מה שם השיר הרמוז בתמונה?

* הריבועים מסמלים את מספר המילים והאותיות של שם השיר

לשליחת תשובה
לחצו כאן

בין פותרי החידה יוגרל חידון של "מי בראש" לבת מצוה

פתרון החידה מהמגזין הקודם: שם השיר הוא - אל תיפול
והזוכה בהגלה שנערכה בין פותרי החידה: יצחק ydsg03493@gmail.com

החידון החדש של מי בראש לחנוכה

תוכנית מושלמת לערב לביבות

פותרים 44 חידות • מוליכים 44 נרות

- חידות ברמה גבוהה (כמיטב המסורת של מי בראש)
- תוכנית אופליין (ללא צורך באינטרנט במהלך החידון)
- ממשק ועיצוב גרפי מושקע במיוחד
- כרטיס חנוכיה לכל משתתף (תחרות מי ידליק יותר נרות)

כנסו לאתר

mibarosh.co.il

הורידו והתקינו את הגרסה להדגמה

לרכישת החידון המלא לחצו כאן

פסנתר

אחיה כהן | ACHIYA11@GMAIL.COM | לעוד טיפים - לחצו כאן

מהו קונטר-פונקט

קונטר-פונקט במוזיקה מודרנית: אף שמוזיקה פופולרית ומודרנית נשענת לעיתים קרובות על הרמוניה ואקורדים, עקרונות הקונטרפונקט ממשיכים להשפיע: בעיבודים תזמורתיים, במוזיקה ליוודאן, בג'אז, ואף במוזיקה חסידית. ומקהלתית, דרך קולות משנה ותשובות מלודיות.

דוגמא לכך: 'והיא שעמדה' של יונתן רזאל, אפשר לשמוע באופן מובהק את המיתרים בבית עונים בקו עצמאי לשירה.

סיכום: קונטרפונקט הוא אמנות האיזון בין חופש למשמעת: יצירת ריבוי קולות שכל אחד מהם חי ונושם בפני עצמו, אך יחד יוצרים שלמות מוזיקלית עשירה ומורכבת. שליטה בקונטרפונקט מעמיקה את ההבנה המוזיקלית ומעניקה למלחין ולמבצע כלים רביעוצמה לביטוי אמנותי.

לחצו כאן להצטרף לקבלת תוכן משובח ואיכותי, או באמצעות פנייה בפרטי ההתקשרות המופיעים למעלה.

לאידיאלית בקונטרפונקט קלאסי.

4. שליטה בדיסוננסים: צלילים מתוחים (דיסוננסים) מותרים רק בתנאים מסוימים – כהכנה וכפתרון, או כחלק מתנועה קצבית מבוקרת.

סוגי קונטרפונקט: במסורת הלימודית, בעיקר בעקבות יוהאן יוזף פוקס (Fux), מקובל ללמוד קונטרפונקט באמצעות חמש דרגות (Species Counterpoint):

1. צליל מול צליל – תו אחד מול תו אחד
2. שני תווים מול תו אחד
3. ארבעה תווים מול תו אחד
4. קונטרפונקט מסונקף – שימוש בהשהיות
5. קונטרפונקט חופשי – שילוב כל העקרונות. שיטה זו נועדה לאמן את האוזן והחשיבה המוזיקלית בצורה מדורגת ומדויקת.

קונטרפונקט בהיסטוריה של המוזיקה: הקונטרפונקט הגיע לשיאו במוזיקה של תקופת הבארוק, במיוחד ביצירותיהם של יוהאן סבסטיאן באך, ג'ובאני פלסטרינה, היינריך שוץ, צורות מוזיקליות כמו פוגה, קאנון ואינבנציות מבוססות במידה רבה על חשיבה קונטרפונקטית.

קונטרפונקט (בלטינית: Punctus contra punctum – "צליל כנגד צליל") הוא עקרונ יסוד בתיאוריה ובהלחנה המוזיקלית המערבית, העוסק בשילוב של שני קווים מלודיים או יותר, כך שכל קול עומד בפני עצמו כמלודיה עצמאית, אך בזמנית משתלב בהרמוניה עם הקולות האחרים.

בניגוד למוזיקה המבוססת בעיקר על אקורדים וליווי (חשיבה הרמונית אנכית), הקונטרפונקט מדגיש חשיבה אופקית: התקדמות מלודית של כל קול בנפרד, תוך שמירה על יחסים הרמוניים תקינים בין הקולות בכל רגע.

עקרונות יסוד של הקונטרפונקט: 1. עצמאות מלודית: כל קול צריך להיות מעניין, זורם ומשכנע בפני עצמו, כאילו היה מלודיה שלמה.

2. תיאום הרמוני: אף שכל קול עצמאי, החיבור בין הקולות חייב להישמע נעים, מאוזן וללא חיכוכים צורמים (אלא אם כן אלו מכוונים מבחינה סגנונית).

3. תנועה בין קולות: יש חשיבות רבה לסוגי התנועה: תנועה מקבילה, תנועה מנוגדת, תנועה אלכסונית, תנועה מנוגדת נחשבת לרוב

כינור

אז איך עוברים 'פוזיציות' בכינור

לשלישית, ומשלישית לחמישית, כך יותר קל למוח לחשב איזה צליל זה כל אצבע.

כמה טיפים חשובים לגולש המתחיל בפוזיציות:

א. וודאו קודם כל שהכינור מוחזק היטב על ידי הראש ולא על ידי היד, יד שמאל חייבת להיות משוחררת גם בפוזיציה ראשונה, כל שכן כשרוצים להתחיל לעבור פוזיציות.

ב. פרק כף היד צריכה להיות בזווית ישרה עם זרוע היד ולא מקופלת כלפי הכינור, כך נוכל לעלות מפוזיציה לפוזיציה בקלות ובמהירות, כי

במדור הקודם ראינו איך שגם אם נקרע מיתר אפשר להמשיך ולנגן... נקדים למי שלא יודע, שמיתרי הכינור הקלאסי מכוונים לסול רה לה מי, כך שאם אנו רוצים לנגן צלילים בסולם עולה, מתחילים במיתר פתוח ועולים עם האצבעות 1-2-3 ואז עוברים למיתר הבא שכבר מוכן ומכוון, וכך הלאה בשאר המיתרים.

כאן מגיע מושג הפוזיציות, שמשמעותו 'מיקום' היד, כך שאפשר לנגן יותר משני אוקטבות רק על מיתר אחד, על ידי שעוברים פוזיציה ומשנים את מיקום היד על שחיף הכינור (הצוואר).

בדרך כלל מתחילים לעבור פוזיציות זוגיות, למשל מפוזיציה ראשונה

קלרינט

שלמה פריימן | S.F8471174@GMAIL.COM | להזמנת אירועים | 054-8471174

הנשמה שבקלרינט טהורה היא, איך עושים את זה

ישנם כלים שמפיקים צלילים, וישנם כלים שפשוט ממיסים....

הקלרינט שייך לזן השני, כלי נגינה שלא רק מנגן, אלא ממיס, לא רק מלווי ושכלי, אלא נפשי, משהו בצורת הצליל שלו, ברכות העמוקה, בגוונים החמים שהוא מפיק מצליח לחצות את גבולות השכל ולהיכנס ישר ללב, הוא בוכה, הוא שמח, הוא מספר סיפורים ישנים ממעמקי הנשמה היהודית, זה כלי של נשמה, של שורש, של דופק יהודי חי, והשימוש שנעשה בו לריגוש ולשמחה הוא שמור אך ורק לעם היהודי.

במיוחד ברגעים יהודיים כמו תחת החופה, או בהמתנה הדרוכה להדלקת המזורה בל"ג בעומר ולאחריה, צלילי הקלרינט מרחפים באוויר ומחברים את כולם, צעירים ומבוגרים, חסידים ליטאים מזרחיים, ישראלים וחוצניקים שמגיעים ולו רק לרגעים הללו...

יתכן ואתם מוזיקאים ברמה גבוהה, וקלטתם

את הפרקטיקה והנגינה, אבל אתם שואלים את עצמכם איך מוסיפים את התיבול הזה לנגינה? איך הצלילים ידברו גם לנשמה?

ראשית אם בחרתם לנגן בכלי הזה מסתבר שאתם שייכים לעולם הנשמה והרגש! שנית הנה לכם מספר טיפים שיוכלו לעזור לכם:

1. פשוטות, בשונה משאר הז'אנרים בניגוני רגש מוטב להמעיט בקומבינות אילתורים ומשחקים, הנגינה צריכה לצאת בצורה יותר פשוטנית אמיתית וישירה.

2. הבעה דינאמית, הדגישו את החשיבות של דינאמיקה (חזק, חלש, האטה, האצה) ככלים לביטוי רגשי, לא רק טכני, דהיינו להשתמש עם הנגינה כמו בשירה לפעמים לדחוף אוויר רב עד מחנק הקלרינט ולפעמים להאט בסוף בית, כמו בכי של תינוק בעת שנרדם..

3. לשחק עם הדינמיקה, נגינה שקטה ואז פתאום יותר חזק בנקודות שיא, כמו ב: "זאף על פי שיתמהמה - עם כל זה אחכה לו..."

4. צליל חי חשוב להשתמש עם ויברציה / הרעדה ~~~ בנגינה, (ע"י נענוע קל בשפתיים)

ולא בצליל ישר כל הזמן ---

5. קרענ'ץ (נגיחה) אפשר להוסיף קרענ'ץ והוא כעין "קיו" תוך כדי דחיפה חזקה מעט של אוויר, כמו"כ ניתן לתת שבר צליל עם טעימה של רבע שניה מהצליל הגבוה יותר מהצליל המנוגן.

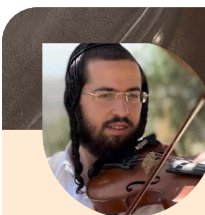
6. לתת דגש לתווים חשובים, לדוגמה, תו גבוה תן לו להחזיק יותר, תו שמסיים משפט תן לו לסיים בנחת, לא בפתאומיות.

7. חלוקה למשפטים מוזיקליים אל תנגן רצף של תווים חפש משפטים, לדוגמה: - "אני מאמין באמונה שלמה..." - עצירה קלה. - "בביאת המשיח..." - עצור שוב. - "זאף על פי שיתמהמה..." כל משפט - נשימה ורגש שונה.

8. הקשבה לנגנים עם נשמה - תשמעו הקלטות של נגנים שמנגנים מהלב תנתחו מה עושה את זה כל כך נוגע, עד שתקבלו טאצ' משלכם.

9. לחשוב על המילים והמנגינה ופחות על הקהל והחברים!

10. תתרגשו בעצמכם ומותר אפילו לעצום את העיניים לרגע להיכנס לאווירה.

שרוליק לפקוביץ | SRULIK6155@GMAIL.COM | להזמנת אירועים | 054-8456155

אין שום הבדל בין צורת שורש כף היד בפוזיציה ראשונה לפוזיציה שלישית.

ג. כתרגיל ראשון, נסו לנגן למשל לה-רה, מיתר פתוח ואצבע שלישית, ולאחר מכן את אותם צלילים בדיוק רק את הצליל רה עם אצבע ראשונה, כך שמיקום היד הוא פוזיציה שלישית, כי ניגנתם את הצליל רה עם שני אצבעות מתחת.

בשונה מגיטרה שישנם סריגים שמראים היכן ללחוץ בדיוק, בכינור אין שריגים וצריך לדעת לבד היכן ללחוץ. האמת היא שלאף אחד אין מושג בדיוק היכן ללחוץ, זה פשוט הרגל של האצבעות איזה מרחק לעבור אחת מהשנייה. תרגלו כמה מרחק היד צריכה לעבור מפוזיציה ראשונה לשלישית.

מעניין אתכם נושא מסויים בכינור? לחצו כאן, או שלחו למייל המופיע, ואולי במדור הבא יופיע הנושא

לחיים טיש

חנוכה

לחיים שמילי

שמילי אונגר

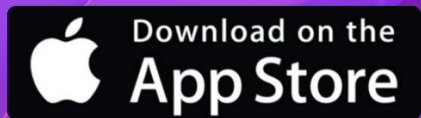
it sounds like chanukah

בני פרידמן

צולצו זמירות

המשמחה
אתו כמשתדלים ביותר

חנכה טאנץ
שיעלה רוט

לאטקעס נאכט
הרשי סגל מארח חברים

פידעלע
מקהלת מלכות

לחיים חנוכה
חיים אלטר | אהרלע סמט | חיים פולק

לילות חנוכה
פרחי מיאמי

מדליקין
שלוימי דוידוביץ | מקהלת נגינה | שלוימי סגל

מי שמעז להיכשל - מנצח

אני כותב את זה ביום חמישי לפני הכנס הגדול של המוזיקאים; כשאתם קוראים את זה עכשיו, זה כבר אחרי הכנס.

המחשבות האלה, "איך יהיה הכנס? האם האנשים שנרשמו יגיעו? האם זה יצליח? מה התגובות של אנשים?" – כן, הן נמצאות אצלי בראש איפשהו מאחורה, אבל זה לא משפיע עליי ולא מנהל אותי.

לא שאני דוחק אותן, אלא כי אני מוכן. אני מוכן בראש שלי למצוא את עצמי עם 10 אנשים, אני מוכן לקבל תגובות מאנשים שלא כל כך אהבו, אני מוכן כאילו להיכשל.

מה שנמצא בראש שלי זה דבר אחד: מה הפעולה שנדרשת ממני כרגע בעולם, בשביל שהעולם יהיה טוב יותר.

מיישי, בשביל מה לכתוב את זה? אתה רוצה צומי? רוצה גאווה? אני כותב את זה מסיבה אחת – לספר לכם שלא הייתי שם לפני שנתיים.

תמיד חלמתי לפעול בענק, לעשות כנסים והרצאות מול מאות אנשים, אבל הפחדים והמחשבות ניהלו אותי. תמיד כשעלה רעיון כזה, מצאתי תירוץ למה לא לעשות אותו. הלכתי, השקעתי כסף, זמן ואנרגיה באימון וטיפול, וברוך השם אני רואה תוצאות מטורפות.

לא באתי לכתוב לכם שתבואו אליי לאימון וטיפול, באתי לתת לכם את הכלים לעשות את זה בעצמכם.

בעולם הזה, מי שרוצה להצליח בענק חייב להבין שהוא צריך להשפיע, ומי שרוצה להשפיע חייב להעזי. כשאני נמצא בעמדת השפעה, המחשבות האלה לא מעניינות אותי.

אני פוגש את זה בעולם המוזיקה הרבה מאוד. אנשים שרוצים להוציא שיר או קליפ, או אפילו בדברים פשוטים יותר, כגון איך לבצע שיר מעניין על הבמה –

מיד צצות המחשבות:

"האם יהנו מזה? כמה לייקים אני אקבל? מה אנשים יגידו?"

ואז פשוט לא עושים, או שעושים את זה עם מלא חשש ופחד.

כשאני שואל את עצמי שאלה: בשביל מה לי לעשות את זה? בשביל מה להוציא קליפ?

התשובה צריכה להיות: אני עושה את זה עבור אנשים שהם צריכים את זה. השיר או הקליפ הזה הולך לגעת להם בנשמה ולעשות להם את החיים קצת יותר מאושרים, קצת יותר שמחים.

כשאני קולט שבשביל זה אני פה בעולם, אין בי שום דבר שמפריע לי להאיר את העולם.

חנוכה שמח.

המודל שהופך כל אחד מאיתנו לגרפיקאי

יותר את הכוונה ולהחזיר תוצאה נקייה ומדויקת. גם בשלב השיפורים, כדאי להימנע משינויים מרובים בבת אחת. שינוי אחד בכל פעם – צבע, סגנון או זווית – מאפשר לראות מה באמת משפיע על התוצאה, ולדייק אותה בצורה חכמה יותר.

אפשרות נוספת שרבים לא מנצלים היא החיפוש. למודל יש גישה למידע ולתכנים מהרשת, וניתן לבקש ממנו להתבסס על דוגמאות קיימות, על סגנון מוכר או על השראה שהוא מאתר בעצמו באינטרנט. היכולת הזו מרחיבה משמעותית את אפשרויות היצירה, במיוחד כשאין נקודת התחלה ברורה. שלושת העקרונות יעזרו לכם לקבל תוצאות טובות יותר

מה עדיין חסר?

למרות שהוא מרשים, המודל עדיין לא מושלם. לעיתים הוא מתקשה בהבנת פרטים מורכבים מאוד במיוחד כאשר מדובר בתמונות עם עומס רב.

אבל עבורי, כמי שמעולם לא נגע בכלי גרפי מקצועי, המודל הזה הוא כלי מדהים שפותח דלת ליצירתיות שלא ידעתי שקיימת בי רוצים ליצור תמונות משלכם?

כנסו לגמיני של גוגל, בחרו ב-"מעמיק עם פרו 3" (בצד שמאל).

בחרו ב-"יצירת תמונה" (ליד הפלוס בצד ימין).

כעת תוכלו להעלות תמונה או לבקש יצירה חדשה יצירה מהנה:

מעולם לא הגדרתי את עצמי כ"גרפיקאי". הרעיון של לערוך תמונות נשמע לי מסובך ומייגע. אבל כשהחדש יצא המודל החדש של גוגל ננו בננה פרו, משהו השתנה. זה כלי קל ואינטואיטיבי שמאפשר לכל אחד, כולל עבורי, להפוך רעיונות ויזואליים למציאות.

הכלי הזה שינה את התפיסה שלי לגבי מה אפשרי. במקום לפתוח תוכנת עריכה מורכבת, אני פשוט כותב מה שאני רוצה, אם אני רוצה לערוך תמונה משפחתית שלא יצא מושלם או ליצור מודעה קטנה לשמחה משפחתית.

המודל מבצע את העריכה ברמת דיוק פנומנלית, וזה החידוש הגדול: הוא עורך תמונות קיימות בצורה שמתחרה ואף עולה על תוכנות מקצועיות, רק באמצעות פקודת טקסט.

אבל הבשורה הגדולה עוד יותר היא היכולת לכתוב טקסט בעברית. סוף סוף אפשר ליצור תמונה עם כיתובים ברורים, ישרים וקריאים, בלי להתפשר על איכות התוכן המקורי. בנוסף, המודל יכול לחפש מידע ודימויים עדכניים ברשת ולשלב אותם בתמונה שלי, מה שהופך את היצירה למציאות.

בנוסף למנויים בתשלום הוא נותן תמונות באיכות של 4k שזה ממש בשורה שמנגישה את המערכת גם למגזר המקצועי.

כדי להשתמש במודל בצורה הטובה ביותר, חשוב להבין שהעבודה איתו לא בנויה על בקשה אחת ארוכה ומפורטת, אלא על ניסוח מדויק והתקדמות הדרגתית. פרומפט עמוס מדי עלול לבלבל את המערכת, בעוד שבקשה קצרה וברורה מאפשרת לה להבין טוב

מזמינים אתכם לפרסם במגזין 'זמרה' ולהיחשף לקהל עצום
בפלטפורמה איכותית ומכובדת.

לפרטים נוספים ניתן לפנות בדוא"ל: S@FREID.CO.IL

השקעה בשוק ההון או בנדל"ן???

כל מה שנדרש מכם זה לפנות לבית השקעות, קצת להבין איך הסיפור הזה עובד. וזהו.

2. הוא גמיש. בשונה מהשקעת נדל"ן. אתם פשוט יכולים להתאים את ההשקעה שלכם לפי הצרכים שאתם צופים מראש שתצטרכו. מכירת קרן ההשקעות שלכם היא פשוטה בתכלית. מה שהופך ליעיל מאוד כשתצטרכו את הכסף.

בקיזור: שוק הון מאפשר להפוך את הכסף לנייל בקלי קלות. אבל עם הגמישות – מגיעה גם האחריות! זה דורש משמעת. לא נוגעים בכסף בשביל חופשה, רכב או גחמה רגעית. המשקיעים המצליחים הם אלה שחושבים רחוק ומשאירים את הכסף שיעבוד בשבילם. הם זוכרים את המטרה.

3. הון עצמי! אתם יכולים להשקיע כל סכום שבא לכם. בשונה מנדל"ן שצריך להגיע עם סכום ראשוני מאוד גבוה.

4. אחוזי תשואה! בימינו השקעה בשוק ההון עשוי להרוויח לכם הרבה יותר רווחים.

הרבה מאוד מאיתנו עוסקים בשנים האחרונות בשאלה: איפה נשקיע את הכסף שלנו?

לפני עשור לרבים מאיתנו לא הייתה שאלה בכלל: קונים דירה להשקעה, בפריפריה או במרכז, כל אחד לפי יכולותיו.

המטרה היתה ברורה, לחתן ילדים או כהכנסה עתידית לפנסיה.

אבל בשנים האחרונות קרו כמה דברים שגרמו לנו המשקיעים להסתכל על דברים אחרת.

1. מחירי הדירות הם לא כפי שהיו בעבר. בעבר יכולת לקנות נכס.

השכירות כיסתה את תשלומי המשכנתה במלואם ועוד נשארנו עם כמה שקלים בכיס כל חודש. אחוזי התשואה היו גבוהים. חלום.

2. המיסים וההוצאות שהם מעבר לעלות הנכס מורגשים הרבה יותר.

3. אנשים קלטי שההתעסקות עם שוכרים ותיקונים דורש מהם מדי הרבה זמן ואנרגיות.

4. מידע. אנחנו חיים כיום בעולם שטוף מידע. מידע על שוק ההון שבעבר לא נתנו בזה אימון. פשוט כי לא מספיק הכרנו. כי לא הוכח לנו שהמוצר הזה באמת שווה. כיום המידע הזה מופץ ומדובר תחת כל עץ רענן. וזה גורם לאנשים לדבר על זה. לברר ובסוף גם להשקיע.

ננסה לעשות קצת סדר בדברים.

קודם כל אבהיר: אני לא יועץ השקעות וכל מה שתקראו כאן נכתב במסגרת הארה ומתוך מטרה להפנות תשומת לבכם.

כשהמטרה שלנו היא להשקיע כדי שיהיה לנו כסף מוכן בעת שמחה, יתכן מאוד שאפשרות של השקעה בשוק ההון יתאים לכם יותר.

להשקעה בשוק ההון יתרונות משלו:

1. הוא לא דורש תשומת לב מיוחדת. לא כשתחליטו להשקיע. ולא כשתחליטו למשוך את ההשקעה. אין ריצות, מתוכים, מס רכישה, תיקונים, דירה שלא מצליחים להשכיר אותה.

נסכם:

כל עוד מדובר בדירה ראשונה ויש בידכם את ההון העצמי, תקנו נכס. תיהנו מהקלות במס רכישה. תקבלו גם מימון גבוה מהבנק.

ככל ומדובר בהשקעה. שבו עם עצמכם ותבינו טוב טוב את מטרת ההשקעה.

אם מדובר לשמחות שתעשו בע"ה. השקעה בשוק ההון עשוי להיות משתלם ושווה הרבה יותר.

בעיקר בגלל הרווחים הגבוהים והנגישות שלנו לכסף.

מה שחשוב, זה לזכור שאתם משקיעים בהשקעה פסיבית.

סבלנות!!

נכנסים למסלול שהותאם לכם. ונשארים שם עד למועד המתוכנן לא בורחים כשהבורסה בנפילה.

נהוג לומר שהעולם מחולק לשניים. הצד המרוויח והצד המשלם.

מדהים לראות אנשים שהבר מצווה של הבן נפל עליהם כרעם ביום בהיר. הם כאילו לא ידעו שזה עומד להתרחש. כלכלית, הם פשוט לא מוכנים לאירוע.

ואז מה קורה? לוקחים הלוואה. משלמים ריביות. משלמים הצמדות. למי? לצד המשקיען.

זה נתון לבחירתכם באיזה צד של המפה להיות.

סולו מבריק לא מחליף קונצרט

שוכרים לכל הקהילה, כלים נכונים אבל ללא הרמוניה, ללא מנצח...

תזמורת או חזרת להקה?

עסק ללא אסטרטגיה הוא כמו אוסף של כלים מוכשרים: כל אחד מנגן את החלק שלו, אבל לאף אחד אין את התווים המאושרים. נשמע חזק, נשמע מלהיב, אבל אין בו הרמוניה או כיוון.

העסק יצירתי מאוד, מגיב מהר לטרנדים, אבל המסר המרכזי משתנה מיום ליום. הלקוח, שמחפש משהו יציב, מתייג את העסק כרעש חולף. מצד שני יש לנו עסק שמתנהל כמו תזמורת קאמרית קלאסית, מסודר להפליא, מדויק, אך גם נוקשה מדי. חושש משינוי, פונה לקהל מצומצם מדי ושוכח את הרגש שנדרש כדי למכור.

אסטרטגיה שיווקית היא ה"מנצח" וה"פרטיטורה". היא הופכת את האלתור למופע מתוכנן ואת הרעש לצליל שאפשר לזכור. תפקידה הוא לקשור את כל הכלים:

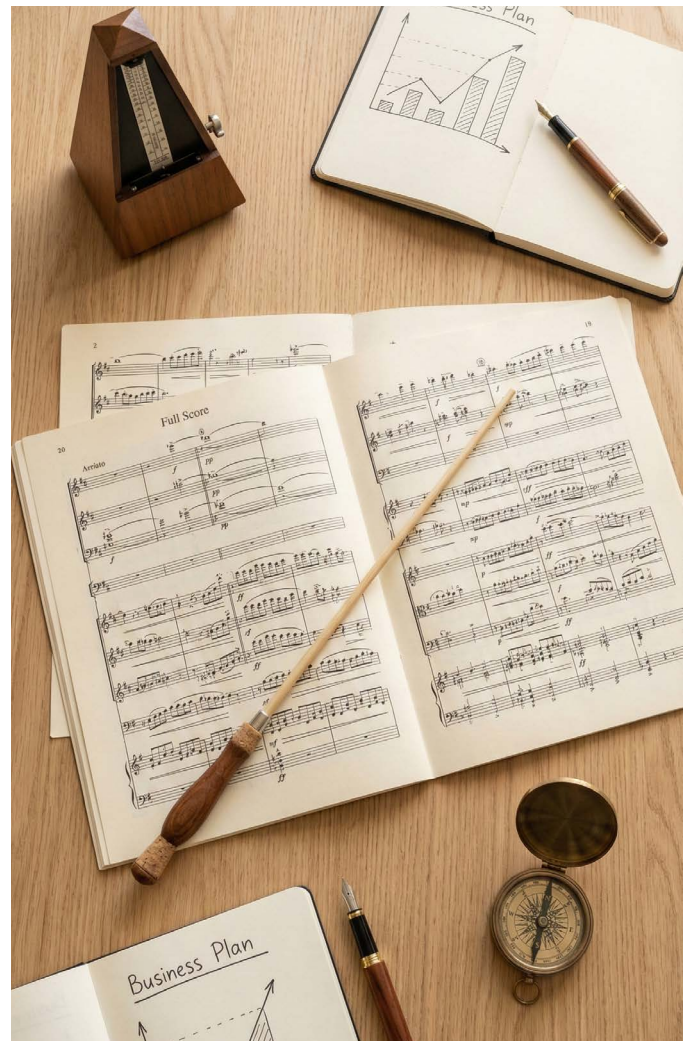
1. **הסולם (Scale)**: המסר המרכזי והערכים שאתה משדר.
2. **קצב (Tempo)**: תכנון תוכן עקבי ולא רנדומלי (היכן אתה מפרסם ומתי, ובאיזו תדירות).
3. **התזמור (Orchestration)**: מיקוד קהל היעד (למי אתה מנגן?) והתאמת המסר אליו באופן מדויק.
4. **הדגשים (Dynamics)**: שימוש נכון בתקציב (פרסום ממוקד במקום זריקת כסף לכל עבר).

לפני כשנה כשהתחלתי לבנות עם לקוח את האסטרטגיה השיווקית לעסק שלו, הוא אמר לי יום אחד: אני מרגיש שיש לי מה למכור, אבל אני לא מצליח להעביר את המסר, זה כאילו שאני יודע שהלחן שלי טוב אבל הוא לא עובר כמו שצריך... אחרי חודשים ספורים הוא הגיע עם חיוך ואמר: "המכירות שלי עולות. סוף-סוף, הקהל מזהה את המנגינה."

זו לא הייתה מחלקה שיווקית של עשרות אנשים; זה היה הוא – רק שהפעם, הוא הפסיק להיות רק נגן הסולו והפך להיות **המנצח**.

כולנו אוהבים סולו. רגע השיא שבו הזמר מתעלה על עצמו בביצוע של פעם בחיים, הגיטריסט שובר את הכלים, או פסנתרן מאלתר מעבר גאוני שאיש לא שמע קודם. אבל כמה פעמים שילמתם רטיס כדי לשמוע רק סולו ארוך?

עסקים רבים חיים את חיי הסולו. הם מצוינים ב"כלי" אחד – במוצר, בכישרון האישי, בשירות הלקוחות. אך במקום לחבר את הכלי הזה ליצירה שלמה, הם מאלתרים: היום מבצע שובר שוק, מחר קמפיין פרסום עוצמתי (למי? אולי למשרד הפרסום...) ומחרתיים חלוקת

**תפילה
בציבור
עדיפה
מתפילה
ביחיד,
גם אם
ביחיד
יש
שלימות
בכוונה
(מאור ושמש)**

כשהיו שומעות הבריות כי אביגדור שיידר מכנס בכל מוצאי־שבת את בניו ובנותיו הנשואים, 'הביולוגיים בלבד', לסעודת מלווה־מלכה בביתו המהודר שבפסגת מרומי מגדל הדירות שבו קבע משכנו, היו הבריות מנענעות בראשיהן ימין ושמאל מעלה ומטה, ומפטירות: "נו, טוב. שיגינות של גביר".

כשאדם יש לו כסף כמו אביגדור שיידר, כשמישהו יש לו כסף כמו מים, הוא יכול להציב כל דרישה קרושה ורשאי הוא להציג כל שיגיון ולהציק בכל רעיון ומי יעז לומר לו לא ולאבד את תמיכתו הכספית ואת סיועו הכלכלי, הסבירו המסבירים ושמצמצות קנאה חמצמצה מבצבצת בגוון קולם הצהבהב.

שהיו רוצים גם הם, המדברים בעם, לא רק את הכסף השופע והתופח, אלא גם את היכולת הנלווית אליו להחליט החלטות שאינן עולות בקנה אחד עם יתר הקנים שבשדה וקונות ומקנות הן לאדם העשיר חופשיות מלאה הכוללת גם שלטון מוחלט על הסרים למשמעתו.

"זה ממש לא קשור לכסף", הצטדקו בני משפחתו, לפי שבני משפחותיהם של אמידים נעמדים לא אחת להצטדק ולהתנצל על מנת להינצל משיפוט ציבורי שנדבק לצעדיהם כטל דשא לרגליים יחפות, "זה התחיל אחרי שאימא עליה השלום נפטרה לבית עולמה", מרטיט רטט של געגוע את פעפפו של הדובר המתחלף, "אחרי השלושים, אבא שלנו, שיהיה בריא, הודיע לנו שהוא רוצה שפעם בשבוע נתכנס יחד הוא ואנחנו - שלושת הבנים הנשואים שלו ושתי הבנות הנשואות - לסעודת מלווה־מלכה בחיק המשפחה. מה הקשר פה כסף? לא כל דבר קשור לכסף. באמת שלא".

בטח שעיקמו את האף והקשיתו את הגבה למשמע הרעיון הביולוגי מבית היוצר של אביגדור. האיידעם גדליה, שדברן טוב הוא בדרשות והרצאות, אף לקח שיחה טבולת רגישות ומתובלת התחשבות עם חמיו האלמן והסביר בהבלעה מבולטת ששמא ואולי יכול להיות שיש כאן חשש פגיעה עלבונית בלתי רצונית בשני החתנים ובשלוש הכלות, הנותרים מחוץ למעגל המשפחתי בכל מוצאי־שבתות על לא עוול בכפם ובמשלח ידם או לשונם.

אלא שאביגדור חותנו, איש רעים להתרועע ונעים שיחה למכביר שמעולם לא קטע את שיח האדם הדובר לעומתו ולעולם אינו גודע את דברי חברו, על אחת כמה וכמה חתנו, הקשיב ברוב קשב, הנהן בסנטרו כלפי מטה הנהון אחד ואז במצחו אחת למעלה, חכך עם דעתו בשתיקה והתייעץ עם עצמו באין אומר, ואז נם ושח לו לחתנו גדליה בחיוך ממיס לבבות: "תתרגלו. עם הזמן, בעזרת השם, תתרגלו".

ולפי שלא השיב השווער אביגדור מפיו תשובות שמתייחסות ישירות או עקיפות לגופם של טיעונים מוצקים, נסתמה השיחה כלעומת שנפתחה ובישר גדליה האיידעם לכלל המשפחה הממתינה ש'אבא נחוש בדעתו' להתחיל עם סעודות מלווה־מלכה לביולוגיים בלבד; והחל אותו נוהג של מוצאי־שבתות שעוזבים חמשת ביולוגיו את עיסוקיהם בחמשת בתיהם שוקקי הילדים בלי עין הרע, ונוסעים לבית אבא לסעוד את סעודת מלווה־מלכה במחיצתו.

יודע אביגדור שיידר שתלישת אב או אם מביתם בכל מוצאי־שבת, יש בה משום הפרעה לסדרי הבית וחיידוש הוא שיש בו שיבוש, על כן משלם הוא ברוחב לב שכן של עוזרות משק בית שפוקדות, אם במוצאו של שבת ואם בבוקרו של ראשון, את חמשת בתי בניו וחתניו, ומשיבות את הסדרים אל מכוניהם בהדחת הכלים הנערמים, בהצנעת המפות המתחלפות משבת לחול, בכיבוס הכביסות ייבושן וגיהוץ, בשטיפת הרצפה המתמרקת ובשאר מטלות של בית שמושב לשגרת ששת ימי המעשה אחרי כלות שבת - ונמצאים כל הצדדים מרוצים.

ביתו של אביגדור, פנטהאוז דוקומתי בגבעת־שמואל, חדריו עשרה, מרפסותיו ארבע, מטבחיו שניים, ומוגף הוא כל צרכו מפני הסובב כבתוך בועה מוגנת. שם איווה לו אביגדור את משכנו מאז התאלמן בצער קודר וביגון ברב.

ככלות כחודשיים מאז פטירת אשתו אסתר הודיע אביגדור לאחד מבניו שמתכוון הוא לעקור מבני־ברק שבה התגוררו אימא והוא מני אז ועד הלום, ולהשתקע בגבעת־שמואל. ניסו היתומים הטריים ואדומי העין להבין את מניעי אבא, ולא עלה בידם לדוג מפיו את הסיבה

האמיתית זולת התחמקויות שיש בהן התחכמות.

"הכול מזכיר לי כאן את אימא", הסביר כמו היו בניו שנתיים ושלוש. שהרי שכונת רבות לה לעיר התורה, וניתן לעבור בה משכונה לשכונה רחוקה שאינה מזכירה את אימא עליה השלום, ומדוע לעוזבה לטובת שכנתה השונה באופייה.

הן שמעו ותמהו ותהו אך גם ראו כי אביהם אביגדור אינו טורח להסבירם הסברו האמיתי או לקבל אישורם, ועד ששקלו וטרו ביניהם כיצד להציע לו בדרך כבוד שאין בה עוגמת־נפש וחיסרון דרך ארץ לרכוש דירה אחרת בשכונה בני ברקית טובת מוניטין, שמעו ממנו כי כבר רכש בתשלום אחד ומהיר דירה נעימה ונוחה התקועה בפסגתו של מגדל דירות החולש ממרום גובהו על בני־ברק ועוד ציין בהשתאות מאופקת כי בית־המדרש הבני־ברקי שבו הוא מתפלל מנעוריו ועד הלום, מצוי במקרב הליכה מניח דעת, הן בשבת עם הרגליים, והן בחול עם הגלגלים.

"לא עזבתי את בני־ברק. הרחבתי את גבולותיה. זה הכול. והרי עניין של זמן עד שיפשטו תושבי בני־ברק על גבעת שמואל בהמוניהם ויהפכוה לפרפר בני ברק", התחייך, "הקדמתי את כולם בכמה שנים. לא נורא".

*

במוצאי־שבתות של קיץ מקצרים הם את הסעודה בצילו של אב אוהב, לפי שהשעון אינו מכמיר רחמיו עליהם ומחר הוא גם יום כנאמר.

אולם במוצאי־שבתות של חורפים מאריכים הם שבת יחדיו בשבת אחים שיש בו נועם הנשמות. נזכרים במשותף בזיכרונות שנות נעורים, ובמקביל משתפים את אביהם וזה את זה וזו את זו במאורעות מן ההווה, ממה שעבר עליהם בשבוע החולף.

משקיע הוא אביגדור מאמצי כוחות בהכנת סעודת מלווה־מלכה ומקפיד להיות טורח במידי וועשר אצבעותיו על הכנתה. אחרי הבדלה נוטל הוא מלועו של מקפיא את הבצקים המוקפאים שאותם לש בליל שישי, ומוליכים אלי הפשרה, ומן ההפשרה אל התנור, למען תצאנה הלחמניות

כמה צורות של צליל

פרק א: מלחי המלכה

המוזיקה.

כל אחד מ'הילדים' במשפחת שיידר מוכשר בנגינה על כלים אחרים וכולם מוזיקליים מוכשרים שאינם עוסקים באומנות המוזיקה בעיסוק רשמי ואף אינם מנגנים בציבור, שמא בגין צניעות ושמא משום בגין אחר כלשהו, אך בחוג המשפחתי יתנו למוזיקיותם דרור מנעים רגש ומעורר לבב.

שלמה נתן נושף באומנות מרשימה על מצעד עשיר של כלי נשיפה ומפליא לחולל פלאות בחליל וקלרינט, חצוצרה וסקסופון; דודי הנמרץ מייצא חוצה את אנרגיותיו התססניות שבהן התברך בהקשה קצבית על תופים ובפריטה על מיתרי גיטרות מסוגים שונים; הבת יהודית דבורה מנעימה על כינור ופוסקים אחיה פה אחד שניתן להיתקף בהרהורי תשובה בנוגנה על כינורה; יהודה צעיר הבנים חולש על קלידיהם של האורגן והפסנתר, ואם צריך אזי יבוא בחשבון גם אקורדיון; ורוחמה בת הזקונים מפיקה ביד אמן נדירה את צלילי הצ'לו הכובש.

כשהשיידרים מנגנים יחדיו במלווה מלכה, תורם אביגדור המאושר את קול הבריטון שלו המוביל את קולות שלושת הבנים בנועם זימרה. לעיתים עובר הוא משיר לשיר והם אחריו, ויש שמאפשר הוא להם לאלתר כנוח עליהם הרוח ולסחוף אותו אחריהם.

מעולם לא ראוהו ילדיו מנגן על כלי כלשהו או קורא תווים שהפכו לשפת האם שלהם. "אם תרצו לדבר עם אימא שלא אבין, תכתבו לה בתווים", נהג להתלוצץ בחייה, "את זה קיבלתם מאימא עליה השלום", הוא מאבחן אחרי מותה, כמעט בכל פעם שהקונצרט מסתיים והוא משחרר אנחת נחת ממושכת מהולה בכאב חד כצער על היעדרותה של אם הבנים והבנות. "איי, איי, כמה שכואב שאימא עליה השלום לא פה עכשיו. כואב, כואב".

(המשך יבוא א"ה)

השחומות כצאת השמש ותפצנה בכל חגווי הבית ריח של כבוד צאת השבת.

בד בבד מפשיל הוא שרווליו לקילוף וחיתוך וטיגון הנצרכים להכנת סלטים מסלטים שונים, ומעמיד הוא בין לבין קדירת דגים מבעבעת, ואף מעשן הוא בשרים על האש במעשנת הגז שבקרן זויתיה של מרפסתו רחבת הידיים, ומגיש הוא לאורחיו האהובים משקאות כיד המלך, ומניח הוא לפנייהם צלחות חמין במוצאי שבתות, מלוגמא.

סרבן הוא שיעזרו לו בהכנת המנות, למרות הפצרותיהם החוזרות ונתכפות, ומסתפק הוא בעזרתם בעת ההגשה אל השולחן הנאה המהודר והמעוט. כשם שסרבן הוא להינשא בשנית ולבנות לו בית שני של מקדש, למרות שכנועיהם, ורומז הוא להם בעדינות שיש בה ניחוח של אסרטיביות, שאינו מחבב שמתערבים הם לו בענייניו. גם - מהרהרים הם בינם לבינם בכמיסה ואינם אומרים חלילה - שמחבב הוא מאוד ועוד להתערב בענייניהם הם.

בתום סעודת המלווה מלכה, מממן הוא את שני רכבי ההסעות שמפזרים אותם לבתיהם: שני הבנים, שלמה נתן ודודי, לירושלים עיר הקודש עולים; ושתי הבנות יהודית דבורה ורוחמה, והבן יהודה, נוסעים למודיעין עילית עיר מגורם.

*

כשהרוח נוטה עליהם, בעיקר בחורפיים הארוכים, משלבים הם את הנגינה בסעודת מלווה מלכה. אביגדור אבא הוא זה שדוחק בהם תחילה והם ננערים לעשות רצונו, ומתוך לשמו של אבא באים לשמה של נגינה, עד ששלהבת המוזיקה עולה בהם מאליהם.

שהרי ירשו הם מאימם אסתר המנוחה, עוד בחיי חיותה, את כישורי המוזיקה המופלאים להחיות בהם נפש כל חי. מורת הנגינה הנערצת, אסתר שיידר, שנקטפה מערוגת העולם הזה בשיא פריחתה, אחרי שסיימו אביגדור והיא להשיא את אחרונת צאצאיהם בכבוד והדר וביקשו לשב בשלוות נחת ולשב בשיבת מרגוע, לימדה כמחצית היובל שנים נגינה על פסנתר וכינור, ויצא לפנייה שמה כמורה אשר מסובלנת בסבלנות יתרה לבעלות כישרון ורבות תלמידות העמידה בענף

